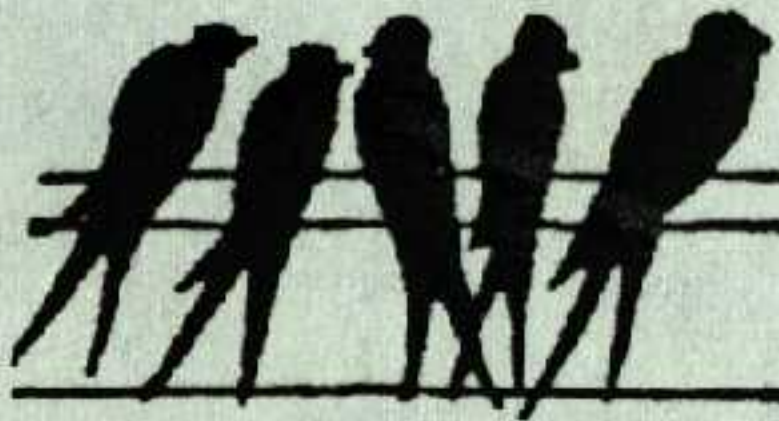

Prisijau.

84.3.19

Mielas Juozai,

viena kregždė - ne pavasaris, - sakydavom Lietuvoje. Kai atskris visas būrys... Atsraidina bent keletą./Beje, o kada į "auną atskrenda kregždės? Jau užmiršau.../.

Kai į Capistraną iš kitų kraštų atskrenda, jos čia ilgai nardo po erdvę, kol apsižvalgo, apsipranta. Sako, kad jų vis mažiau ir mažiau kas metai begrižta - nepatinka, kad žmonių, automobilių daugėja, kad triukšmas didėja. Bet gimtinė vis lieka gimtinė - kur daugiau beskrisi? Traukia visus gimtasis kraštas, nieko nepadarysi, kaip ir tas Capistrano kregždės. Bet atsiranda visokių kliūčių, kaip ir toms Capistrano kregždėms. Jeigu ne - aš manau, - daug kas grįžtų. Į Lietuvą grįžusiems Amerika nemoka senatvės pašalpos. Gali keltis į Meksiką, į Vokietiją, į Ispaniją, Italiją - visur kas mėnesį gausi pašalpos čekį /kurį gi dirbdamas užsidirbai.../, o į Lietuvą - ne. Gi be jo kaip ir iš ko gyvensi? Daugelis gauna nuo 500 iki 1000 dol. Visur, kur pinigai pigesnis, iš to galima gražiai pragyventi. Bet, žinai, išgyvenus viename krašte daugiau kaip pusę sąmoningo savo gyvenimo, su tuo gyvenimo būdu apsipratęs, vėl iš naujo prie naujų gyvenimo sąlygų taikytis būtų labai nelengva.

Tik artimųjų ir draugų tai pasilgsti. Kažkaip vis dažniau ir dažniau apie juos galvoji, kalbi, svajoji... O dienos bėga, o metai slenka, ir draugų skaičius mažėja, artimųjų ratas siaurėja. Vis dar svajodavau susitikti su Kniūkšta, su Keliuočiu, su Miškiniu. O, štai, jie greitesni, ėmė ir iškelia, iš kur negrižtama. Neiškeliokit jus, likusieji, brangieji!.. Palaukit. Juk dar turime pasimatyti. Daug ko vieni kitiems papasakoti. Jaunystės takais pavaikščioti. Senuosius Zaliakalnio ažuolus paglostyti, į Nemuno srovę pažiūrėti, Maironi namus aplankyti, pro universiteto rūmus praeiti.... Ar ne? Juk taip.

Viena kregždė - ne pavasaris. Bet ir ne pavasari, anot poeto Vaičiailio, "gražu gražu mūs Lietuvoj". Kas tą grožybę galėtų užmiršti? Niekas. Ir niekad.

Tai matai, kokiomis mintimis aplankau Patį švento Juozapo dieną. Būk sveikas, būk linksmas, nepasiduok senatvei. Sveikink savąją. Spausk, susitikęs, ranką Kazimierui, kuris neseniai oro keliu atsraidina savo stogą ir žvaigždėtą dangų. Skaitom su žmona pasikeičdami. Ar tarsi su juo pačiu kalbamės. Kaip smagu kad ir iš tolo girdėti jo mielą balsą. Gyvuokit visi!

Kolegiškai Bernardas

T.V. sūniuse ka tik pranešė, kad kregždės, atlikusios 6000 mylių kelionę, paskrido. Bet je skaitas daug mažesnis už susitikusiąją minios, kuri kelia joms nesuprاندamą triukšmą.

